

В кінцевому підсумку слід зазначити, що всі підходи до визначення конкурентної стратегії організації в умовах кризи зводяться до поєднання теоретичного та інтуїтивного підходів з боку розробників, якими в першу чергу повинні виступати суб'єкти, які деталізують і реалізують стратегію. Важливим є і те, що будь-яка стратегія розвитку ніколи не може бути продумана і прорахована до кінця, а її коригування відповідно до зміни зовнішніх і внутрішніх умов є процедурою необхідна ося, особливо в умовах кризи.

Список використаних джерел

1. Бельтюков Є.А., Некрасова Л.А. Конкурентна стратегія підприємства: сутність та формування на основі оцінки рівня конкурентоспроможності. *Економіка: реалії часу. Науковий журнал*. 2014. № 2 (12). С. 6–13.
2. Сисоева К. Фактори конкурентоспроможності підприємства: підходи і складові. *Економічні науки*. 2010. № 12 (73). – С. 283–287.
3. Донець Л. І. Базові принципи сучасної парадигми управління конкурентоспроможністю підприємства. *Бюлетень Нобелівського економічного форуму*. 2012. № 1 (5). Т. 2. С. 101–106.

Топчій А. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ВПЛИВ ПРЯМОЛІНІЙНОГО МЕТОДУ НАРАХУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВА

Амортизаційні витрати є невід'ємною складовою собівартості виробництва, котра являє собою витрати на матеріально-технічне оновлення, реновацію основних засобів, нематеріальних активів. Суттєвий вплив на амортизаційні процеси здійснює метод нарахування амортизації, за яким здійснює нарахування амортизації підприємство.

Методи амортизації – це спосіб нарахування амортизаційних витрат підприємства, який визначений в обліковій політиці підприємства. У вітчизняній практиці бухгалтерського обліку існує п'ять методів нарахування амортизації: метод зменшення залишкової вартості, кумулятивний метод, прямолінійний метод, метод прискореного зменшення залишкової вартості, виробничий метод [1, с. 59].

Прямолінійний метод застосовується найчастіше в Україні, в рамках даного методу сума відрахувань на амортизацію розраховується за допомогою ділення вартості, що амортизується, на кількість років корисного використання об'єкта необоротних активів. Вартість, що амортизується – сума первісної вартості за вирахуванням ліквідаційної вартості. Ліквідаційна вартість – вартість основних засобів після закінчення корисного строку їх використання.

Теоретично використання «найбільш швидкого» методу амортизації прискорить оборотність основних та оборотних активів, зменшить збитки внаслідок амортизації основних фондів, підприємства зможуть працювати зі значним обсягом тимчасово наявних грошових коштів, це зменшить потребу в поновленні коштів. Насправді суттєве збільшення норм амортизації показує ефективність лише для прибуткових промислових підприємств зі стабільним фінансовим становищем. Застосування прискорених норм амортизації збитковими підприємствами може призвести до збільшення збитків та втрати довіри кредиторів та ділових партнерів.

Як вважає Котова М. В., коли рівень ефективності використання основних засобів у кожному звітному періоді залишається незмінним, доцільно використовувати прямолінійний метод. Очікується, що економічна прибутковість об'єкта знижуватиметься майже щороку [2, с. 284].

Отже, прямолінійний метод нарахування амортизації є найпростішим в розрахунках, цей метод в основному застосовується для основних фондів, стан яких залежить лише від строку корисного використання. А тому, отримання прибутку є найбільш прогнозованим з використанням цього методу.

Список використаних джерел:

1. Городянська, Л. В. Податковий і бухгалтерський облік амортизації на підприємстві. *Актуальні проблеми економіки*. 2004. № 2. С. 57-68.
2. Котова М. В. Вибір оптимального методу нарахування амортизації за бухгалтерським обліком для підприємств промисловості. *Труди Одеського політехнічного університета*. 2009. № 2. С. 280-284.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288>

Топчій А. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЛЬ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОГО ПРОЦЕСУ ВИРОБНИЦТВА

Для безперервного і стабільного функціонування підприємства необхідні певні кошти і ресурси. Одним з головних таких ресурсів можна виділити основні фонди, роль яких, а так само ефективне використання при різних економічних відносинах завжди важлива і актуальна. Отже, головне джерело прибутку для будь-яких підприємств, національно значущих для країни, є розумне, вміле, досить повне використання основних фондів, зі своєчасною їх модернізацією та оновленням. У поєднанні з людською працею, розвиненим менеджментом на різних рівнях виробництва та маркетингом досягається максимальна ефективність використання основних фондів [1, с. 153].